

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Uredništvo in upravnništvo: Kolodvorske ulice šte. 15. — Z urednikom se more govoriti vsak dan od 11. do 12. ure. — Rokopisi se ne vračajo. — Inserati: šeststopena petit-vrata 4 kr., pri večkratnem ponavljanju daje se popust. — Volja za Ljubljano v upravništvu: za celo leto 6 gld., za pol leta 3 gld., za četrt leta 1 gld. 50 kr., na mezen 50 kr., pošiljatev na dom velja mesečno 9 kr. več. Po pošti velja za cel leto 10 gl., za pol leta 5 gld., za četrt leta 2 gld. 50 kr. in za jeden mesec 85 kr.

Štev. 174.

V Ljubljani v ponedeljek, 3. avgusta 1885.

Tečaj II.

Ljubljana, 3. avgusta.

Uže nekolikokrat imeli smo priložnost kazati na to, da se v nobeni avstrijski kronovini ne dela s tako hudim naporom proti sedanji vladni sistemi, kakor na Češkem, da Taaffejevo ministerstvo nima nikjer tako strastnih, tako zagrizenih nasprotnikov, kakor tam. Na Češkem rodilo se je in tam najlepše procvita ono novodobno nemštvo, ki se nam prikazuje dan za dnevom v odurnejši podobi. Tam so Knotzi in Pickerti domá, tam je glavni tabor onih nemških bojevalcev, nemških vojakov, ki se „obdani od vseh strani od sovražnika“, bojujejo za svoje nemštvo, kakor to tako gostilničar pripoveduje „Reichenberger Zeitung“. Iz Češkega bili so tudi večidel oni turnarji, ki so pred nedolгим v Draždanih v tako živih bojah slikali mučenstvo nemškega naroda v Avstriji, in ki so v tako jasnih in pretresljivih besedah moledovali za pomoč pri svojih bratih v Nemčiji, da so le-ti kar trumoma pristopili k nemškemu „schulverein“. Oči bi moral imeti zavezane, kedor bi ne hotel videti, da je bil ves ta izlet v Draždane le demonstracija proti sedanji avstrijski vladi. Če je kedo v začetku dvojil o tem, ta naj se ozre nekoliko po komentarjih, kojih se mu v obilici ponuja po vseh večjih in manjih nemških časopisih, ki izhajajo med Nemci na Češkem. Kot tako demonstracijo smatrali so ta izlet tudi mnogi v Nemčiji izhajajoči časopisi, in sicer med njimi tudi taki, ki veljajo za glasila zelo merodajnih krogov. V teh časopisih obsojalo se je naravnost netaktno postopanje avstrijskih turnarjev, ki so prišli v Draždane bolj politikovat, nego telovadit; brez ozira grajali so se govori, ki so se pri dotični

svečanosti govorili in iz katerih je vejal duh, ki je moral žaliti vsako le količkaj rahločutno srce. Pri vsem tem odlikovali so se, kakor smo rekli, posebno Nemci iz severne Česke; oni so bili, ki so, ako ne naravnost, vendar vsakako zelo jasno povzdigovali glas zoper sedanjo avstrijsko vlado in nje namere.

Tim bolj mora vsacega prijatelja sedanje sisteme in vsacega patrijota veseliti, da se nahajajo pa tudi ravno med Nemci na Češkem zopet možje, ki se z vso odločnostjo potegujejo za načela Taaffejeve vlade, ki se ne strašijo, pri vsaki priložnosti povzdigniti glas za enakopravnost nemškega spoznavanja. Poslanec Heinrich je čitateljem našega lista uže znan, omenjali smo uže večkrat njegovega delovanja in njegovih govorov, ki jih je govoril pri različnih prilikah. Znano je tudi, kako nesramno so ga napadala in ga še zdaj napadajo glasila Velikonemcev in ustavoverne stranke. Vender vse to ni vstani omajati prepričanja tega Nemca, navzlic vsem napadom imel je poguma dovolj, da je pred dobrim tednom znova nastopil pred svojimi volilci in v znova razložil svoj program. Pri tej priložnosti izjavil je z vso odločnostjo, da smatra to politiko, kakor jo ima sedanja vlada, v Avstriji za jedino pravo in da je ravno iz tega vzroka tudi pripravljen podpirati jo z vsemi močmi.

Zanimljivo je le tó, kako je poslanec Heinrich dokazal, da je vse to vznemirjenje med Nemci, na koje se mora sklepati, ako se berejo različni dopisi, le umetno narejeno. Kazal je na to, da so le posamezni kričači, ki med ljudstvom z neresničnimi poročili delajo nemir. Ako se jim sem in tja res posreči, da se polasti prebivalstva razbur-

jenje, pripisovati je to le jedino temu, ker ljudstvo ni poučeno o tem, kaj je resnica in kaj laž. Med tem ko česko časopisje vestno za to skrbi, da njegovi čitatelji tudi to zvedó, kar se piše od nemške strani, nemški časopisi česke glasove skoro po polnem ignorujejo, ali pa jih svojim čitateljem le v svojevoljno spremenjeni obliki podajejo.

Kar se tiče jezikovne naredbe, zoper koje se je bil med Nemci na Češkem vzbudil takov vihar, naglašal je poslanec Heinrich, da je bila potrebna in da so nje določila pravična. Vsak prebivalec v Češki naj najde pred očmi pravičico, tako Čeh na pr. v nemškem Liberci, kakor Nемец v českem Taboru. Ta naredba je morda onim uradnikom res neljuba, ki ne znajo obeh jezikov, a država ima od svojih uradnikov pravico tirjati, da se jih priučé. Kedor ima le nekoliko dobre volje, mu to ne bode težko, ker se uže mladini v šoli ponuja prilika, da si pridobi potrebnega jezikovnega znanja.

Dalje svari poslanec Heinrich one, ki mislijo, da se bode česki narod dal še kedaj podjarmiti, da bode še kedaj mogoče ravnati tako z njim, kakor se je ravnalo pod prejšnjo vlado. Z odkritosrčno radostjo kaže na to, da so Čehi res pripravljeni in da se pri vsaki še tako majhni priliki kažejo pripravljene, podati prijateljsko roko svojim nemškim sodeželanom, potem pa brez strahu obsoja postopanje onih Nemcev na Češkem, ki bi radi strahovali vse one, ki se ne morejo sprijazniti z njih velikonemškimi nazori.

Poslanca Heinricha govor bil je od vseh poslušalcev z veliko pohvalo sprejet. Kacega pomena je ta prikazen, kaže se uže iz tega, kako

Listek.

Prokleta!

(Roman. Spisal Emile Richebourg; po E. Vacanovi predelavi prosto poslovenil Janko Leban.)

(Dalje.)

Ko zid prebledi in mrzel pot mu oblije čelo. Spusti se proti durim svoje sobe. Toda v trenutku, ko je le-ta hotel odpreti, obstane. Strašna misel šine mu v glavo. Njegov otrok leze okolo po noči v nepriviljene shode, njegov otrok ga vara!

O strašno razkritje za očeta! In on je moral na to misliti, ker kako li naj si sicer tolmači to ponočno hojo Lucilino?

Vrže se na stolico ter zakrivši si obraz z rokama, udá se mračnemu razmišljevanju.

Ali je bila nesreča, katere se je bal, uže po polnem? Kako daleč je pozabila njegova hči svojih dolžnostij? Na kraji katerega strašnega propada je hodil nesrečni mu otrok? Pa če je Lucila na nevredni način njegovo zaupanje varala, potem mora se nahajati sokrivec prav blizu njegove hiše, morda gori v Frémicourt. Mislil je, kedo pač utegne

biti ta porednež, ki se je tako smelo pregrešil zoper njegov mir, zoper njegovo čast. Ni mogel najti imena. Izprašavši pa svoje spomine, domisli se, da je v okolici seuillonski nekaterekrate videl mladega tujca, ki se je velj precéj skrivnostno ter bil po mestno oblečen.

Domisli se neke nedelje, ko je svojo hčerko spremil v Frémicourt v cerkev; takrat je bil opazil mladega moža, ki je slonel na stebri, prav tik njiju. Po službi božji srečal je bil tega istega tujca na cerkvenem trgu in celó opazil, kako je z Lucilo menjal pogled, v kojem je bilo izraženo, da se razumeta. Takrat ni te stvari smatral za važno, pa v tem trenutku dohaja mu zopet na misel kakor razodenje.

Ni bilo dvomu, ta nepoznani mladi mož je bil sokrivec, zapeljivec njegove hčerke!

Pri tej misli mu prične vreti kri, jeza ga prevzame in v njegovem srci se spenja grenko sovražstvo in gorko maščevanje!

Zdaj se tudi spomne, kako je Lucila, ko je nekega dné nepričakovano stopil v izbo, hitro nek papir vrgla v plamen kominov.

Takrat mu ni vzbujalo to nikakeršnega suma, saj je imel do svojega otroka slepo zaupanje. Pa

vsi ti prigodki tožili so sedaj, odpirali mu oči, da je lahko spoznal brezidvomno strašno istino.

Njegova hčerka je gotovo dobivala od ljubega pisma in tudi odgovarjala ná-nja. Katero sredstvo sta pač imela zaljubljenca, da sta pismeno občevala? Pošto pač nista mogla rabiti, ker bi ja bil pismoša izdal, neimejoč slabega namena. Tudi ni mu bilo mogoče misliti, da bi ne bila za to vpotrebljevala kako osebo na pristavi, ker to bi bilo jako nevarno. So skrivnosti, katerih ne zapupamo nobeni duši. Jacques Mellier si ni mogel misliti, kakim načinom so mogla dohajati pisma Lucili; pa sklenil je takoj, da hoče nad vso stvarjo čuvati ter da pokliče v tem oziru tudi Rouvenata na pomoč, da le pride do svrhe.

Še se povpraša, ali bi ne bilo bolje, da bi Lucilo takoj poiskal ter jo ostro izprašal. Pa pekoče maščevanje imelo ga je uže tako, da ni mogel več čisto misliti.

„Ne!“ zamrmrá zamolklo. „Ona bi mi resnico prikrivala, a jaz hočem vse vedeti!“

Ostale ure noči je preživel kakor v mrzlci in niti ni mislil na to, da bi se zopet vlegel. Prvi jutranji žarek ga najde čujočega, ko je divji boj bojeval v svoji notranjosti.

so časopisi opozicije omenjali tega govora. Iz vsega, kar se je v tem oziru pisalo, videlo se je, kako hud je za nemško opozicionalno stranko udarec, ki ji prihaja od nemške strani in kako neljubo ji je, da se nahaja tudi uže med Nemci na Českem stranka, ki resnici ne zapira oči in ki je sita neplodnih narodnostnih preprirov.

Nam pa se zdi, da bode ravno na Českem, kjer se načelom Taaffejeve vlade najhuje nasprotuje, čez nedolgo splošno prodrlo bolje prepričanje in da bode krdelo kričačev, ki zdaj med Nemci na Českem še igra glavno ulogo na političnem pozorišču, skrčilo se ravno tako v neznanu krdelce, kakor se je to zgodilo na strani Čehov.

Država in cerkev v Bosni.

V Monakovu izhajajoč nemšk list prinesel je pred kratkim zanimljiv članek o razmerji med vlado in cerkvijo v Bosni in Ercegovini, odkar je zasela te dežele Avstrija. Iz članka se razvoda, kako je položaj postal ugoden v teh deželah, odkar je nastopila tam avstrijska vlada.

Članek se bavi najprej z vzroki, kateri so zakrivili, da se korenito niso mogle uravnati cerkvene razmere vseh teh veroizpovedanj v okupovanih deželah. Stoprav tedaj, ko je prevzel upravo državni finančni minister Kallay, pričele so se najpotrebnejše spremembe.

Članek potem pojasnjuje, na kak način je izvel Kallay načelo: Jednake pravice in jednako podpiranje vseh veroizpovedanj.

Gledé katoliškega veroizpovedanja bilo je kateri je opravljal cerkvene posle na avstrijskega reda, duš broječemu katoliškemu prebivalstvu ter tudi v političnem oziru imel velik vpliv do prebivalstva. Kongregacija propagande v Rimu, katera ni bila zadovoljna s položajem katoliške cerkve v teh deželah, zahtevala je sekularizacijo katoliške hierarhije v Bosni in Ercegovini. Vlada se je mogla vendar le deloma in polagoma ozirati na to zahtevo, ker je trebalo varovati franciskanski red, kateri je od nekdanj deloval v Avstriji. Dogovori med Dunajem in papežem pripeljali so l. 1881 do ukrepa, naj se apostolski vikarijati v obeh provincijah odpravijo, naj se ustanovi redna duhovenska hierarhija ter naj se provinciji razdelite v štiri škofije. Načelnik samosvojni duhovenski provinciji Bosni in Ercegovini je nadškof v Sarajevu, kjer se je ustanovilo semenišče, kjer se odgajajo duhovniki za 66 župnij. Na franciskane se pri novi ustroji nikakor ni pozabilo, in imenoval se je iz tega reda jeden škofom v Mostaru in jeden upraviteljem škofije v Banjaluki. Sklenilo se je, da v semenišču v Sarajevu vzgojeno duhov-

ništvo ne bode imelo nikako prednosti pred samostansko duhovščino, in gledé župnij se je določilo, da jih 35 nastavlja nadškof, 30 pa jih nameščuje franciskanski načelnik. Za vzdrževanje semenišča plačuje vlada jezuitom vsako leto 20000 gld.; nadškof dobiva na leto 8000 gld. plače in doklado za stanovanje; korarji dobivajo po 2000 gld. in škof v Mostaru 6000 gld. Razen tega pa daje vlada obilo podporo za popravo starih cerkva in za napravo novih. Vlada je s svojim vspešnim delovanjem in pravičnim postopanjem po polnem zadovoljila bosanske katolike.

Grško pravoslavno cerkev je bilo težko preustrojiti, ker je zavisna od patrijarha v Carigradu. Vender se je tudi to vprašanje polagoma ugodno rešilo. Glavna zahteva pri ločitvi grško-pravoslavne cerkve od fanarja bila je od strani patrijarha, naj se še nadalje ohrani plačevanje danja, in vlada se je zavezala plačati 6000 gld. Supremacija države nad grško duhovščino izrazila se je v zeló slovesnem nameščenju sarajevskega metropolita, Save Kasanovića, katerega je imenovala vlada. Vladikarina, t. j. davek, kateri se je pobiral pri pravoslavni za plačo duhovnikov, se je odpravila in državna blagajnica je prevzela dotalicijo pravoslavni škofov. Dalje se je ustanovilo semenišče, kjer se odgaja grška duhovščina. Plača metropolitov v Sarajevu, Zvorniku in Mostaru znaša vkup 18 000 gld., konsistorij v Sarajevu stane 50 500 gld., semenišče (1884) 27 000 gld. Vlada je dovolila tudi znatno podporo za zidanja cerkva. Grško prebivalstvo navdušeno pozdravlja avstrijsko vlado, saj je uvidelo, da s podpiranjem raznih veroizpovedanj hoče izvesti načelo ravnopravnosti.

(Konec prihodnjic.)

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Čez nekaj dnij, dné 6. t. m. namreč, podal se bode Nj. veličanstvo cesar s cesarico v Gostin, da tam obiščeta nemškega cesarja Viljema. Naslednji dan odpotujeta zopet od tod, in sicer cesar k zveznemu streljanju v Inomost, cesarica pa v Zell am See, od koder se dva dni pozneje v družbi z visokim svojim soprogom zopet vrne v Isl.

Pred kratkim raznesla se je vèst, da bode dalmatinski namestnik baron Jovanović odstopil. Kakor pa se zdaj poroča, bila je ta vèst popolnoma izmišljena. Namestnik podal se je na dopust ter se odpeljal na Dunaj, da poroča ministerskemu predsedniku o položaji v Dalmaciji, vojnemu ministru pa predloži pojasnila o dalmatinskih utrdbah.

me preveč plašiš." — "Tedaj nisi o tem ničesar vedel?" — "O ničemer nisem vedel. Toda, čuvaj se, Jacques, da se ne motiš in prenagliš." — "Bog daj, da bi se motil! Pa ti ponavljam, jaz sem svoje stvari gotov!" — "In kaj li misliš?" — "Jaz mislim, da je Lucila pozabila svojih dolžnostij in da je svojega očeta onečastila!" — "To ni res!" zavpije Rouvenat razsrjen. "Taka misel je grda, Jacques; ti obrekuješ svojega otroka!" — "Ona je malopridnica, čuješ li?" — "Oh, njo dolžiti, ki je tako dobra, krotka, popolna! . . . Njo, katero zovejo po vsej okolici, previdnost revežev in nesrečnikov! O, to je strašno, to je silno! . . . — "Ker se tako gorke zá-njo potezaš, razjasni mi tedaj; zakaj li zapušča po noči skrivej mojo hišo?" — "Glej, Jacques, ona je hotela gotovo, ne da bi kdo vedel, komu gori v Fremicourt prinesiti pomoč. . . . Skoro gotovo ubogi vdovi Mateletovi, katera je silno bolna in okrog njenega ležišča mrgolijo in jočejo otroci." — "Ne govori mi tako neumno!" dé gospodar mrzlo. "Sem li ji kedaj branil, ubožčekom pomagati, kakor jo je volja? Ves svet vé, da se je pri Mellieru zmerom dobilo košček kruha za potrebne. Pred mano naj se nikdo ne skriva, če hoče storiti dobro. Dnevi so dovelj dolgi, da bi lahko Lucila dobro delala o

Tuje dežele.

V Rusiji živeči Nemci se baje bojijo, da bode ruska vlada pričela jednako postopati Nemšk, da bode tudi ona izgnala na njenem ozemlju živeče Nemce, kakor dela tudi nemška vlada z ruskimi podaniki — da se prične dan povračitve.

Francoska poslanska zbornica je dovolila zahtevan kredit 12 milijon. frankov za ekspedicijo na Madagaskar; sicer pa se je ta svota uže večinom porabila. Debata bila je zeló živahna, večkrat celo strastna.

Danska opozicija hotela se je vladi postaviti s tem po robu, da je sklenila odreči dovolitev davkov. A vlada je z odločnim postopanjem preprečila nje nakane.

Gledé afganskega vprašanja se poroča, da se bode vsa zadeva zdaj odložila do jeseni. To pa se sklepa iz tega, ker se bode car podal na potovanje, ruski minister za vnanje zadeve, Giers, pa se tudi podá na dopust; sicer pa sploh zdaj kaže malo veselja nadaljevati pogajanje, češ, če se toliko časa ni dosegel sporazum, pa naj se rešitev vse zadeve odloži do novih volitev angleškega parlamenta. Med tem bosta Rusija in Anglija imeli skrbeti samo zato, da se ne dogodi na afganski meji kak dogodek, kateri bi mogel motiti zdanje razmerje med obema državama.

Dopisi.

Z vrha Gorjancev, 2. avgusta. (Izv. dopis.) Kakor je p. n. čitateljem tudi sploh v obče uže znano, dovolil je državni zbor lansko leto za preložitve državne karlovške ceste med kilometrom 9 in 10 (od Novega Mesta), in sicer v prvo kot oddelek generalnega načrta za preložitve cele omenjene ceste, ki so jo izračunila okroglo na 300 000 gld., za odstranjenje najhujšega vratolomnega klanca „na Vahti“ izdatno svoto 29 300 gld., od katere pa se ima za leto 1885 le porabiti 10 000 gld.

To delo oddajalo se je po dražbi in dostal ga je znani podjetnik gosp. Anté Lončarič z izdatnim odpustom.

Précej po potrditvi dražbe pričelo se je živo gibanje v Gorjancih. Podjetnik, rodóm Primorec, pripeljal je tudi takoj svoje, v takih delih izvežbane ljudi in 1. julija udaril je prvi kramp in počil prvi strel vrh Gorjancev na čast onim, ki imajo zaslugo za to delo in v prid občinstvu, katero je v vedni nevarnosti za blago in življenje vozilo po tem klanecu, katerega kot nevarnega znači pri cesti nastavljeni križ, ki se je o priliki neke velike nesreče tam postavil.

Mesec dnij je torej preteklo od prvega strela; od tedaj pa se počilo vsaki dan najmanj 60 do 80 min in danes vidi se uže napredek, ki obstoji

belem dnevu; ne da bi za to uporabljevala noči. Sicer je, kakor jaz vem, še le večer zvečer košček jedil poslala udovi Mateletovi. Ti se zastoj trudiš, da bi jo opral. Jaz nisem, hvala Bogu, slep. Povsem drug vzrok jo vabi po noči iz hiše. Lucila je nevrednica, ona je zapala sramoti. . . . Je li nerešljivo izgubljena? Tega ne vem. Pa poizvedeti hočem. . . . Ah, in vender se bojim vse istine!" — "To izreki stopi k oknu ter temno pogleda v okolico. "Vse to je moje", zamrmra grenko, "mnogi me zavidajo zaradi mojega bogastva; mislijo, da sem srečen, neumneži! Ah, kako bi se veselili, kako bi se smijali, če bi izvedeli, da je moje ime, ime Jacquesa Melliera, v sramoti!"

Pierre Rouvenat je stal pred njim pobit, ni se ganil, ni govoril, kakor da je prirašen na zemljo. Zdjaci stopi gospóda k njemu in ga vpraša: "Nisi li tudi ti v bližini moje pristave srečal mladega blondastega moža, z modrimi očmi, malimi brkami, bled je in precej elegantno opravljen?" — "Da, sem, nekaterokrate." — "Ali ga poznaš?" — "Ne. Mora biti gospod iz mesta." — "Ki nekaj časa biva na deželi. Stauje li v Frémicourtu?" — "Tega ne vem; ali težko. Ti torej meniš, da je to mladi mož, ki. . ." — "On je! Pierre, jaz moram izvedeti njegovo ime, njegovo stanovanje

2.

Nad eno uro uže je bilo vse probujeno na pristavi; vsakdanje delo je pričelo.

Jacques Mellier dá poklicati Rouvenata, ki nemudoma pride.

"Pierre, veš li kaj se godi?" povpraša tega ostró. Ta začudeno pogleda. "Kaj hočeš s tem reči?" dé.

Ko pa ugleda blede in od žalosti spremenjeni obraz svojega gospodarja, približa se mu poln strahu. "Kaj li imaš? Kaj li imaš? Kaj li se je zgodilo? Morda ti je slabo?" — "Ne. Jaz razumem tvojo osupelost, kajti v istini samega sebe sem se ustrašil, ko sem se preje pogledal v zrcalo. Pierre, jaz sem to noč nekaj strašnega iztakol." — "Za Boga svetega, razloži mi vse!" — "Moja hči zapušča po noči hišo." — Rouvenat se zgane.

"Pojdi", reče. "To pač ni možno, to se ti je le sanjalo." — "Jaz nisem spal, bil sem na tem le oknu in videl, kako je v polunoči kakor megla lezla domov." — "In ti je nisi poprašal, kje je bila?" — "Ne, kajti jaz vender nečem, da vé, da sem jo videl. Sicer sem to uganil, kar bi mi bila sicer zamolčala." — "Bi li res mislil. . ." — "Mislil!" zavrne Jacques Mellier s posiljenim nasmehljajem. "Jaz sem svoje stvari gotov!" — "Ti

v tem, da je od 2735 m. dolgosti nove ceste uže 980 metrov, torej več nego tretjina uže planirane in je od tega oddelka 300 metrov uže čisto izdelanih, to je položen tlak in šute tako, da bi se lahko uže vozilo po njem.

Akoravno pa je visok državni zbor za letos od prej navedene svote od 29000 gld., od katere pa 4500 pade na odškodnino posestnikov, dovolil le 10000 gld., izjavil se je podjetnik, da hoče cesto celo uže letos v toliko prekupati, da bode v spomladi prihodnjega leta gotova, kar je gotovo jako lepo; postavil si bode s tem zopet lep spomenik kot podjetnik in zamogel uvrstiti to delo med mnogo druge do sedaj po njem dovršene.

Suša, katero so Dolenjci zelo čutili in žgoče solnce, ovirala sta po svoje tudi delo na cesti in zlasti pomanjkanje dobre pitne vode pokazalo je svoje zlo pri delavcih.

Podjetnik, ki je vse jako skrbno uredil in delavce ob enem po prav nizki ceni preskrbljuje s kruhom, slanino in drugimi rečmi, primoran je bil tudi brezplačno dovažati vodo iz oddaljenega potoka (5,5 kilom. daljave) ali pa iz nekega malega neizdatnega studenca „pri Grot“, in sicer po kakih 20 veder na dan, kar pa je do sedaj pri 120 do 130 delavcih komaj zadostilo.

Kakor rečeno, začel je g. podjetnik delo s Primorci, vendar je do sedaj nastavljal več nego 70 domačih kopačev, in rabi Primorce kot skope delavce le za dela, ki večje izvežbanje potrebujejo.

Kolikanj prid bode imela ta cesta, zamorejo gospodje, kateri še sedaj ne pripoznavajo potrebo preložitve tega klanca, iz tega posneti, da se je v teku 6 tednov tu četvero voz prevrnilo; včeraj, dne 1. avgusta, dogodili sta se dve nesreči; neka trgovka iz Novega Mesta in nek voznik poškodovala sta se na obrazu in rokah težko zelo, da sta hudo krvavela — kaj hočete torej več: Če se pomisli, da je cesta v sedanjem poletnem času suha, posuta, vsakako za vožnjo najugodnejša, kakošna vožnja mora torej v mrzli in ledeni zimi biti; pa kaj? — to vam pa zamorejo domačini, osebito pa gorenjski in metliški vinotržci, katerim se je na tem klanecu v najmanjši nesreči marsikateri kvinč razlil in barigla razsula, povedati — omeniti pa je tudi obilo teških telesnih poškodb, katere je ta klanec pri največji previdnosti voznikov povzročil. *Gorjanski.*

Razne vesti.

— (Iz življenja kneginje.) Leta 1873 ob času svetovne razstave, najela si je bila ruska kneginja Tomasov v jednom prvih dunajskih hotelov stanovanje. Rusinja živelja je strašno razkošno in zapravljivo. Vsak teden bilo je v njenem stanovanju po več veselice in povabljen je bilo vse, kar spada na Dunaji k višjim in najodličnejim krogom, in pri vseh teh ve-

in od kod da prihaja. Ti lahko danes, jutre, osem dni ali cel mesec s pristave odrineš. Vganeš, kaj ti tebi in tvojem prijateljstvu pričakujem. Ni treba, da ti zabičujem, da si mi previden. Pred vsem pa Lucila ne sme nič o tem vedeti, kaj se je govorilo tukaj med nama.“

Uro pozneje zapusti Rouvenat pristavo s potopno palico v roki ter jo udari proti Frémicourtu.

Drugo jutro, proti petim zvečera povrne se v pristavo seuillonko.

Jacques ga je pričakoval nestrpljivo. „Tedad?“ popraša ga, ko sta bila sama in ni nikdo na njiju pazil.

„Jaz nisem v Frémicourtu ničesa mogel zvedeti. Ravno tako nič v Grayonu, v Terroiseu, Lassetu in Renoncourtu, kamor sem se po vrsti bil napotil. V glavnem kraji okrajem, v Saint-Irunu, bil sem vendar srečnejši.“ — „Ah! On tedaj biva v Saint-Irunu! Pri svojih stariših?“ — „On nima v Saint-Irunu niti starišev niti prijatelja.“ — „Nadaljuj, jaz poslušam.“ — „On stanuje pri Bertauxu, kjer si je v najem vzel sobo za en mesec. Poznam uže delj časa krčmarja in sem pri steklenici dobrega vina to od njega izvedel. — Varoval sem se sicer, da ne bi preveč

selicah kazala se je skoro neverjetna potratnost. Lahko-mišljeno gostoljubna kneginja bila je tedaj še neizmerno lepa, a ob jednom nepopisljivo koketna. Marsikateremu mlademu kavalirju zmešala je glavo in več krvavih dvobojev povzročila je s svojim obnašanjem. V začetku bila je kneginja namenjena ostati le kakih štirinajst dni v Beču, a pozneje premislila si je in pretekla je teden za tednom, ne da bi bilo konec njene brezmejne zapravljivosti. Necega dne pa vstopi v stanovanje lepe Rusinje uže dobro postarena mož, ne da bi se bil prej napovedal. Ko ga kneginja zagleda, zajeci vsa prestrašena potem pa pade pred njim na kolena in ga začne prositi: „Odpusti, dragi soprog, odpusti!“ — Na to sledil je strašno razburjen prizor in kakor so trdile hišine, ki so bile v sosednih sobah, prelomastil je varani soprog prekrasno svojo ženico prav do dobrega. Mož poplačal je potem dolge v hotelu, je izročil kneginji še nekaj denarja, a jo na to zapodil. — Lepa Rusinja zapravila je kaj kmalu denar, ki ga je od svojega svojega soproga prejela in od tistega časa padala je globokeje in globokeje. Prišlo je tako daleč, da je po gostilnah nižje vrste nastopala kot pevka in plesalka in je tako služila si svoj vsakdanji kruh. Sedaj nahaja se, kakor se poroča, v isti lastnosti na Dunaji. Pravi, da se zelo rada spominja na leto 1873 nazaj, ko je na Dunaji živelja v vseh drugih razmerah

— (Prebivalstvo v Carigradu.) Vsled naj-novejših statističnih podatkov šteje prebivalstvo v Carigradu samo 870 000 duš, med tem ko se je pred cenilo na poldrugi milijon. Tujcev nahaja se vsega skup 112 000, a med temi je tri četrtinke moških in le jedna četrtinka ženskih. Po veri je polovico mohamedanov, druga polovica prebivalstva pa spada k drugim veroizpovedanjem. Med uradniki je samo 150 katolikov, potem 300 grškega, 450 armenskega, a 23 500 mohamedanskega veroizpovedanja.

— (Oče in sin.) Oče in sin sta se v soboto v Janeza, kateri je studiral na vseučilišči. Zvečer sedela sta na vrtu neke gostilne. Oče: „Tebe pozdravlja na čudovito prijazen način mnogo ljudij, kateri so po vnanjem soditi rokodelci. Ti pač čakajo na tvoj denar?“ — Janez: „O ne, oče, na vaš denar!“

Domače stvari.

— (Dopolnilna volitev v gorenjskih kmetijskih občinah.) Kakor se nam od več strani z Gorenjskega poroča, pozdravlja se kandidatura svitlega kneza Ernesta Windisch-Graetza s splošno zadovoljnostjo; in njega izvolitev ni samo zagotovljena, marveč pričakuje se, da bode izpala jednoglasno.

— (Imenovanje.) Pravniški praktikant pri deželni sodnji v Gradci gosp. H. Spitzer imenovan je avskultantom za Štajersko.

— (Osebne vesti.) Notar gosp. Makso Koser premeščen je na lastno prošnjo iz Idrije v Zatičino.

radovednosti kazal, da ne bi ga s tem opozoril in bi mi ne postal nezaupen. Tako mi je vse povedal, kar sam vé. Mladi mož se zove Leon; svojega družinskega imena ni nikoli imenoval. On je nekoliko bojazljiv, ne govori z nikomer in boter Bertaux še zdaj ni mogel poizvedeti, kaj tega tujca prav za prav priklepa na ta kraj. Malokrat vùn hodi, navadno ostaja v svojej sobi, kamor mu nosijo tudi jest in kjer piše in piše. Plačuje jako natančno svoje račune in torej se zdi, da ni ubog.“

Rouvenat poneha, kakor bi se bal nadaljevati.

„Je-li to vse, kar si o njem izvedel,“ povpraša gospodar.

„Ta mladi mož zamolčuje svoje imé; naravno je, da hoče ostati nepoznan. Vender nekje se je moral roditi. Od kedaj pač biva v Saint-Irunu?“

„Dva meseca je, od kar se je tam naselil.“ — „In ti nisi mogel izvedeti, od kod da prihaja?“

— „Iz . . . iz Rheimsa!“ zajecija Rouvenat. — „Iz Rheimsa, praviš, iz Rheimsa!“ zakriči posestnik obrvi si nagubančivši. „Vganem! Lucila se je bavila v bližini tega mesta, v Firmanyju, pet mesecev pri roditeljih neke prijateljice iz odgojalšča

. . . Jaz je nisem hotel tja pustiti, kakor bi bil

— Gospod dvorni svetovalec profesor dr. Fran vitez Miklošič je povodom umirovljenja dobil red železne krone druge vrste v priznanje njegovega mnogoletnega izvrstnega delovanja kot profesor.

— (Mestni odbor ljubljanski) ima jutri ob 6. uri zvečer javno sejo v mestni dvorani z naslednjim sporedom: I. Naznanila prvosedstva. II. Stavbinskega odseka poročilo o vspehu pismene dražbe za oddajo dela pri podaljšanju kanala na Poljanski cesti. III. Policijskega odseka poročilo o gradnji mestne bolnice za slučaje epidemičnih bolezni. IV. Šolskega odseka poročilo o določitvi prostora za gradnjo poslopja mestni petrazredni deški šoli. Tajna seja.

— (Porcijunkule) pri oo Franciskanih udeležilo se je letos toliko vernega naroda, kakor še skoro nikoli prej. Dasi so kmetski romarji prenočevali kar na prostem pred cerkvijo, red se je vendar ohranil vzoren. Slovesno božjo službo opravljal je v nedeljo ob 10. uri dopoludne gosp. prošt dr. Jarc.

— (Poskušen ulom.) Včeraj zjutraj okolo 3. ure vrnil se je proti domu kramar Blaznik z Marijinega trga, kjer je pred franciskansko cerkvijo prodajal povodom porcijunkule. Dospevši do svojega stanovanja na Starem trgu, našel je hišna vrata odprta, istotako dveri v njegovo založišče na dvorišči; od založišča sim pa je čul neko šumenje. Hitro je zaprl vežna vrata s svojim ključem, potem pa se podal na šentjakobsko obrežje, kjer je njegovo stanovanje; poklical je svojo ženo ter jo vprašal, so li vežna vrata zaprli, kar je ona potrdila. Na to se je podal Blaznik zopet na Stari trg ter odklenil vežna vrata, a tedaj je dobil sunljaj v prsi takó močno, da se je zvrnil; napadalec zbežal je proti šentjakobskemu trgu. Blaznik tekkel je za njim ter upil: „Pomagajte, tatovi!“; podil je tatú do poslopja deželne sodnije, tedaj pa se uže precéj spredaj bežeči „lonc“ drógom; na srečo pa pride blizu ravno v tem trenutji se tam nahajajoči redar, prime napadalca ter ga zapre. Napadalec je znani tat Matija Levec, kateri je bil uže večkrat zaprt. Našli so pri njem okolo trideset raznih ključev.

— (Tatvine.) Povodom porcijunkule, ko se je zbralo obilo vernega ljudstva, porabili so nekateri lopovi ugodno priliko, da so pri obili gnječi izmaknili iz žepa vernikom v franciskanski cerkvi več denarja. V soboto zmanjkalo je jednemn kmetu 245 gld., drugemu 41 gld., včeraj pa je nekov lopov zmaknil romarju zopet 200 gld. Policija je tem tatinskim potepuhom baje uže na sledu.

— (Obsil) se je sinoči okolo 8. ure na nekem drevesu pod Rožnikom hlapec tukajšnjega trgovca Petra Lasnika. Kaj ga je gnalo v smrt, se še ne vé.

— (Duhovenske spremembe v lavantinski škofiji.) Knezoškoškijimi svetovalci so imenovani gg. zupniki Fr. Fon, Toma Jeretin in Fran Zupančič. Premeščena sta gg. kaplana: Josip Kotnik k Sv. Štefanu in Andrej Fischer v Koprivnico.

slutil, kaj pride . . . Ni več dvoju, v Firmanyju ali Rheimsu sta se našla. Pred dvema mesecema se je vrnila Lucila sim-le na pristavo seuillonko, dva meseca biva nje zapeljivec v Saint-Irunu. On jej je sledil, tako sta se bila domenila; morda je celó prišel ž njo ob enem sim. In dva meseca je, od kar si pišeta, shajata se, in jaz — nisem o vsem tem ničesa slutil! Sem-li bil slep? Katera hudirjeva zvijača jima je omogočila, da sta me varala? Kako se mi mora smijati, ta gizdalin, ta ponočnjak, ta mekužnež, ki se po dnevi skriva, ker si ne upa, priti na solnčni svit! . . . Za kaj me pač imata?“ nadaljuje s zamolklim glasom, „morda za kacega onih očetov, iz katerih se norca delamo, katere postavljamo na smeh, katere zaničujemo?! . . . Ah! Jaz jima hočem ravno napačno dokazati! . . . Ona dva se torej poznata uže dva meseca. Moj Bog, moj Bog, zakaj sem bil privolil ono nesrečno potovanje! Bil sem takrat slab, a zato se zdaj pokorim — ah! in kako kruto, kako kruto se pokorim!“

Nekaj časa pomolči, srpo gleda, ustnice stisniviši. Potem povpraša: „Nu, Pierre“, verjameš sedaj, da sem nesrečen?“

(Dalje prihodnjic.)

— („Gorje, kdor nima doma...“) V petek popoldne je tukajšnja policija na podstavi novega, ravnokar v moč stopivšega zakona proti vlačugarjem zaprla 104 berače in beračice ter jih izročila mestni delegovani sodnji. Vsi zapori mestnega magistrata so bili polni teh jetnikov. Večina teh prosjakov je stara in slabotna. Prosjakov zaprli so 75. Najstarejši broji 91 let, najmlajši 26 let. Prosjačice je bilo 24; najstarejša ima 84, najmlajši 32 let. Pri posamičnih prosjakih dobili so denarja po 10, 15 gld.; večina pa je bila „suba“, ker si ni še pobrala darov od petka.

— (V Krapinske toplice) došlo je do zdaj 1195 gostov; med temi dva gospoda in dve gospe iz Kranjske.

Narodno-gospodarstvene stvari.

Pouk našemu kmetu.

Zavaruj si svoje domovje proti ognju! Marsikdo je uže jako obžaloval, ko mu je nesrečni požar hišo vpepelil, in je s težo goli život iz plamena odnesel, da ni bil zavarovan. Kako naj si drugo domovje postavi? Denarja sam nima, a posoditi mu nihče noče ali ne more. Zategadelj si zavaruj svojo hišo in gospodarska poslopja proti ognju! Znesek, katerega ti je na leto plačevati ni velik; ako nekaterikrat po letu prav rano vstaneš, zaslužiš si ga uže s tem. Zavarovaj se pa pri zanesljivom društvu! Ali ker lahko tudi najboljše banka na kant pride (falira), zato nekaterikrat poizvedavaj pri dobro ti znanih, izvedenih gospodih, kako je z društvom, pri katerem se hočeš zavarovati. — Ne zavaruj si pa poslopj za večji znesek, kakor so vredna. Društveni agenti temu sicer ne oporekajo, ker je tudi to njih dobiček; ali če ti pogoriš, izplačalo se bo le toliko, kolikor so poslopja v resnici vredna. — proti škodi toče ali če ži zavaruješ poljske pridelke lezni pogine, pri takem zavarovanju moraš še bolj previdno ravnati, ker dobrih takih asekuranc je dosihmal še malo. — Tudi življenje svoje ali življenje otrok zavarovati je dandanes zelo navadno in res tudi priporočila vredno takemu gospodarju, kdor more vsako leto par goldinarjev si odtrgati in jih asekuranciji vplačati, da potem otroci po smrti njegovi dobijo večji ali manjši kapital izplačan, ali pa otroci, kadar dorastejo do leta, ki je po asekuranciji določeno. — Po kmetih se večkrat klatijo ljudje, kateri se sicer vedó kakor bi bili zastopniki kakošne zavarovalne banke, toda niso družega, kakor sleparji. Zato svetujemo pri prostemu kmetu, naj ne zaupa vsakemu človeku, ki ga na domu obišče, naj ne daje vsakemu denarja. Posebno naj se ne dá slepariti po ljudeh, kateri mu hočejo (na videz) lehkim načinom pomóči k sreči, do denarja, na primer da mu govoré o „šacih“ (zakladih), ali da mu dober denar izvabijo za kakšne ponarejene novce, ali da mu o loterijski sreči prorokujejo. „Dol. Nov.“

Št. VII. prinaša te spise:

- 1.) J. Stritar: Pisarjev sin. Povest v verzih. — 2.) Svojmir: Spomin. Pesem. — 3.) Dr. Fr. Detela: Veliki grof. Zgodovinski roman. (Dalje.) — 4.) J. Trdina: Bajke in povesti o Gorjancih. 22. Pod hruško. — 5.) L. Podgornikova: Glasbena vzgoja v Sloveniji. (Dalje.) — 6.) Iv. Vrhovec: Slavní Slovenci II. Peter Pavel Glavar. — 7.) J. Stritar: Pogovori. VI. — 8.) J. Kržišnik. Pesmi. 1. 2. 3. 4. 5. 6. — 9.) J. Cimperman: Oséhlo cvetje. Soneti. — 10.) J. Apih: Velegrad. — 11.) Janko Kersnik: Agitator. Roman. (Dalje.) — 12.) J. Suman: Odgovor na Strekeljevo kritiko moje slovnice. — 13.) Slovenski glasnik: Nove knjige slovenske. — Vodnikov napis iz l. 1814. — Narodni Dom. — Versuch einer Geschichte der Botanik in Krain. — Kratke opazke. — 14.) J. Kalan: Sah. — „Ljubljanski Zvon“ izhaja v mesečnih, po 4 tiskovne pole vélike osmerke obsežnih zvezkih, ter stoji za pol leta 2 gld. 30 kr., za četrtleta 1 gld. 15 kr.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Simla, 3. avgusta. (Reuterjevo poročilo.) Kakor véstni viri poročajo, ni pripisovati namera, da se v Pišin-dolini utvori utrjen tabor, morebiti nastalim slabšim razmeram anglo-ruskim pogajanj, temveč zaradi mejne utrdbe.

Odgovorni urednik J. Naglič.

London, 3. avgusta. Poročilo „Standarda“ z dne 22. julija pravi, da se je baje pripetil sukob med Afganci in Rusi blizu Meruščaka.

Trst, 3. avgusta. Vsled pojavov kolere v Marselji ukrenila je pomorska oblast za provenijence iz francoskih srednjemorskih pristanišč in Algira desetdnevno observacijo.

Budimpešta, 2. avgusta. Minister grof Kalnoky in grof Taaffe odpeljala sta se danes na Dunaj nazaj. Grof Kalnoky in knez Bismarck se snideta najbrže v Solnogradu. Za gotovo to še ni določeno.

Padova, 2. avgusta. Zasedili so družbo ponarejalcev denarja; zaplenili so mnogo orodja za ponarejanje in 50 000 frankov ponarejenega denarja.

Marseille, 2. avgusta. Od 20. junija umrlo je tu 40, včeraj 6 oseb na kolero; 6 bolnikov je v bolnici. Vročina je neznosna.

Madrid, 2. avgusta. Iz Viktorije se poroča o nastopu kolere. Štiri na Francijo mejne provincije so okužene. Povsodi vlada velik strah. — Na več krajih napravila je toča mnogo škode.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 3. avgusta.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	82.65
» » » srebru	83.30
Zlata renta	109.05
5% avstr. renta	99.45
Delnice národne banke	868.—
Kreditne delnice	281.70
London 10 lir sterling	125.20
20 frankovec	9.93
Cekini c. kr.	5.91
100 drž. mark	61.45

Uradni glasnik

z dne 1. avgusta.

Razpisane službe: Na ljudski šoli v Št. Vidu učiteljska služba z letnimi 450 gld.; orgljari imajo prednost. Prošnje do 23. avgusta okr. šolskemu svetu v Postojni. — Služba okrajne babice v Rovi z letno nagrado 21 gld. Prošnje do 15. avgusta c. kr. okr. glavarstvu v Kamenuki. — Pri c. kr. deželni vladi za Kranjsko služba vladnega koncipista z dohodki X. postopnega razreda (provizorično). Prošnje do 24. avgusta. — Pri ljublj. državnem pravdništvu služba provizoričnega paznika II. razreda v moški kaznilnici na Gradu. Prošnje, podprte z dotičnimi spričevali, tekom štirih tednov c. kr. drž. pravdništvu.

Eks. dražbe: V Mokronogu zemljišče Jak. Kocjana iz Tržiča (250 gld.) dne 26. avgusta. — V Kranji zemljišče Marijane Bošič iz Górn. Bernika (238 gld.) dne 21. avgusta; — posestva Jak. Čimžarja iz Cerkelj (588 gld. in 800 gld.) dne 31. avgusta. — V Radeča h. zemljišča Jos. Salamona iz Ravn (95 in 85 gld.) dne 25. avgusta. — V Loži posestvo Mihe Krašovec z Studenca (800 gld.) dne 26. avgusta. — V Ilir. Bistrici posestvo Jan. Bevdča iz Dól. Zemone (900 gld.) dne 4. septembra. — V Trebnjem posestvo Iv. Gracarja iz Terbinca (1601 gld.) dne 22. avgusta. — V Trebnjem posestvo Martina Kasiča iz Góronje Vasi (1650 gld.) dne 22. avgusta, 22. septembra in 22. oktobra. — V Višnji Gori malin Mart. Kastelica iz Gabrij (1200 goldinarjev) dne 25. avgusta, 29. septembra in 27. oktobra. — V Vipavi posestvo Fr. Furlana iz Podbrega (259 gld.) dne 30. septembra, 30. oktobra in 1. decembra. — V Ribnici posestvo Fr. Božiča iz Philip (1360 gld.) dne 5. oktobra, 9. novembra in 14. decembra. — V Ribnici posestvo Dom. Lovšina z Hriba (4860 gld.) dne 27. avgusta (3 rok). — V Loži posestvo Matije Martinčiča z Otoka (1150 gld.) dne 12. septembra (3 rok). — V Črnomlji zemljišče Jos. Medica iz Koprivnika (140 gld.) dne 21. avgusta; — pol. zemljišča Matije Pečeta iz Toplega Vrha (100 gld.) dne 21. avgusta. — V Vipavi zemljišče Ant. in Frana Uršiča iz Erzolja (250 gld.) dne 19. septembra.

Umrli so:

Dne 1. avgusta Avgust Merkel, komi, 21 l., Stari trg št. 4, pohabljenje debelega črevesa. — Marija Svetlin, delavka, 17 l., Poljanska cesta št. 58, tuberkuloza. — Katarina Stenger, delavka, 25 l., Poljanska cesta št. 51, krvna razkrojitev.

Dne 2. avgusta Jakob Štampihar, hlapec, 34 l., Cesta na Grad št. 12, plačna tuberkuloza.

Tržne cene.

V Ljubljani, 1. avgusta.

Hektoliter banaške pšenice velja 7 gld. 31 kr., domače 6 gld. 66 kr.; reš 5 gld. 4 kr.; ječmen 4 gld. 23 kr.; oves 3 gld. 9 kr.; ajda 4 gld. 71 kr.; proso 5 gld. 53 kr.; turšica 5 gld. 36 kr.; 100 kilogramov krompirja 3 gld. 50 kr.; leča hektol. po 8 gld. — kr., bob 8 gld., fižol 8 gld. 50 kr. — Goveja mast kilo po 96 kr., salo po 80 kr., špeh po 54 kr., prekajen pa 66 kr., maslo (sirovo) 85 kr., jajce 2 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 54 kr., svinjsko 66 kr., drobniško po 38 kr., — Piške po 28 kr., golob 17 kr.; 100 kilo sena 1 gld. 69 kr., slame 1 gld. 69 kr. Seženj trdih drv 7 gld. 50 kr.; mehkih 5 gld. 20 kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (v skladišči) 24 gld., belo 20 gld.

Srečke

z dne 1. avgusta.

Trst: 45 21 40 19 68.

Lincec: 50 80 65 1 18.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
1. avgusta	7. zjutraj	733.30	18.6	zpd. sl.	d. obl.	1.30
	2. pop.	731.96	26.6	zpd. sr.	p. js.	dež
	9. zvečer	732.90	18.6	bzv.	d. obl.	
2. avgusta	7. zjutraj	732.45	18.6	szpd. sl.	p. obl.	1.6
	2. pop.	731.75	26.8	zpd. sr.	d. obl.	dež
	9. zvečer	731.28	20.4	»	p. obl.	

Pri

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bambergu

v Ljubljani

se dobivajo vedno vse

knjige družbe sv. Mohora

in tudi sledeče knjige:

- Abecednik za slovenske ljudske šole.** Sestavila A. Razinger in A. Zumer. 20 kr.
- Abecednik slovensko-nemški.** Sestavila A. Razinger in A. Zumer. 25 kr.
- Brezovnik,** šaljivi Slovenec, 60 kr., vezano 70 kr.
- Celestina J.,** Aritmetika za nižje gimnazije, I. del, vezana 1 gld. 30 kr.; II. del, vezana 1 gld. 10 kr.
- Celestina J.,** Geometrija za nižje gimnazije, I. del, vezana 70 kr.; II. del, vezana 80 kr.
- Cimperman,** Pesni, 60 kr.
- Dimitz A.,** Habsburžani v deželi kranjske 1282 do 1882. Slavnosten spis, na svetlo dal kranjski deželni odbor. 4 gld.
- Filipović,** Kraljevič Marko u narodnih pjesmah. 90 kr.
- Gregorič,** poezije, drugi pomn. natis, 1 gld. 20 kr., elegantno vezano z zlatim obrezkom 2 gld.
- Janožič A.,** Slovensko-nemški slovar. 2 gld. 20 kr., vezan 2 gld. 70 kr.
- Jesenko Ivan,** Bani, 1 gld.
- Jesenko Janez,** Avstrijsko-ogerska monarhija. — Domovinoznanstvo za četrti razred srednjih šol. 45 kr.
- Jurčič Josip,** Zbrani spisi, I. zvezek 1 gld., II. zvezek 70 kr., III. zvezek 70 kr., IV. zvezek 70 kr.; v krasnih platnicah vezan vsak zvezek 50 kr. več.
- Kačič-Mišič,** Razgovor ugodni naroda slovinsk 1 gld. 20 kr.
- Kermavner V.,** Vadbe v skladnji latinski, vezane 1 gld.
- Klač,** Lehrgang der kroatischen Sprache, I., II. Theil sammt Schlüssel. 1 gld. 52 kr. — Kroatischer Dolmetscher, 60 kr.
- Knjižnica slovenske mladini:**
 - I. zvezek: *Tomšič Ivan,* Dragoljubci, 30 kr.
 - II. » » Peter rokodelčič, 36 kr.
 - III. » » *Cigler Janez,* Sreča v nesreči, 35 kr.
- Kobler A.,** Zgodovina Sorške in Preške fare, 30 kr.
- Kosec,** Krščansko-katoliško pravoslovje, 1 gld. 20 kr.
- Lavtar L.,** Občna aritmetika za učiteljska. Cena vezanej knjigi 1 gld. 20 kr.
- Lesar A.,** Liturgika ali sveti obredi pri vnanji službi božji. Vezana 1 gld. 20 kr.
- Majar H.,** Odkritje Amerike, trdo vezano 1 gld. 60 kr.
- Padar,** Zakon in žena, 40 kr.
- Postave in ukazi za kranjsko ljudsko šolstvo.** 1 gld. 50 kr.
- Praprotnik,** Mali šolski besednjak. 4. natis. Vezan 85 kr.
- Razlag J. R., dr.,** Pesmarica, 60 kr., vez. 80 kr.
- Rožek J. A.,** Latinsko-slovenski slovník. Vezan 2 gld. 70 kr.
- Senekovič A.,** Fizika za nižje razrede srednjih šol, vezana 2 gld.
- Šmid Krištof,** Spisi. 3 zvezki po 40 kr.
- Vošnjak I., dr.,** Poročilo o kmetijski enkėti dne 17. in 18. aprila 1884 v Ljubljani, 50 kr.
- Vraz Stanko,** Izabrane pjesme, 1 gld. 80 kr., eleg. v platno vezane s zlatim obrezkom 3 gld.
- Zapisnik hiš deželnega glavnega mesta ljubljanskega.** Vezan 65 kr.
- Zlatorog,** Pravljičica za mladino. 20 kr.
- Znidarišič J.,** Nauk o desetnih (decimalnih) razlomkih pri računih z novo mero in vago. 60 kr.

V naši zalogi smo tudi na svetlo dali slovenske knjige s podobami za mladino, in sicer: **Pepelko, Snegulčico, Trnjevo rožico** (4° velike) po 50 kr. Pravljičice o: **Pepelki, Rudeči kaptici in Obutem mačku** (8° velike) po 25 kr. **O deželi lenuhov, Snegulčici, Pritlikovcu** (Palček) in **Robinzonu** po 15 kr.

Oznanila

in reklame za vse časopise, strokovne novine in koledarje domačih in tujih dežel preskrbava realno in najceneje uže celih 27 let obstoječa najstarejša firma Avstro-Ogerske v tej stroki: **A. Oppelk** na **Dunaji** (Stadt, Stubenbastei Nr. 2).